

Plenaire vergadering van de Eerste Kamer op dinsdag 18 december 2018

Toespraak van de Voorzitter van de Eerste Kamer,
Mr. A. Broekers-Knol

Herdenking Martin van Beek (1960 - 2018)

Op 26 augustus jongstleden overleed op 58-jarige leeftijd Martin van Beek, senator voor de Partij Voor de Vrijheid. Hij was lid van de Eerste Kamer van 2 oktober 2012 tot 9 juni 2015 en van 28 maart 2017 – met twee tussenpozen wegens ziekte – tot aan zijn overlijden afgelopen zomer.

Marinus Jan van Beek werd op 1 april 1960 geboren in Ridderkerk. Zijn vader was leraar en zijn moeder huisvrouw. Na de lagere school ging de heer Van Beek eerst naar de Mavo en aansluitend naar de Havo. Na zijn eindexamen volgde hij de kaderopleiding zorg. In dat verband was hij ziekenverzorger in een psychiatrisch ziekenhuis in Den Haag. Hij werd aansluitend unithoofd geriatrische patiënten.

Van 1981 tot 1987 werkte de heer Van Beek als Safety & Security officer bij een Brits-Nederlandse multinational. Als assistent-secretaris bij een landelijke belangenbehartiger van bedrijven die zich met mobiliteit bezighouden, deed hij vier jaar ervaring op met lobby en bestuurlijke verhoudingen.

In 1991 was als hij manager verkooporganisatie betrokken bij de introductie van een mountainbike-merk in de Benelux. Vervolgens werd hij voor SRAM, een Amerikaanse fabrikant in fietsonderdelen, sales-manager Europa. Na vier jaar werd hij General Manager Europa voor SRAM. Dat zou hij blijven tot 2008.

Hierna startte hij een carrière als zelfstandig ondernemer en trainer. Ook verrichtte hij bij Humanitas vrijwilligerswerk in de schuldhulpverlening en begeleidde en coachte hij jonge ondernemers. Intussen was de heer Van Beek begonnen aan een MBA-opleiding die hij in 2009 afrondde, nadat hij eerder enkele jaren Arbeids- en Organisationspsychologie had gestudeerd. In 2010 keerde de heer Van Beek weer terug in de zorg – waar hij ruim

dertig jaar eerder zijn werkende leven begon – als eigenaar van CK Medical, een onderneming voor medische producten. Hij was tevens actief als adviseur in commerciële bedrijfsontwikkeling en als consultant interim management in de zorg.

In 2011 werd de heer Van Beek actief voor de PVV. Hij maakte zich zorgen over de islamisering van Nederland, de grote rol van de Europese Unie en de toekomst van zijn kinderen en kleinkinderen. Op 2 oktober 2012 werd hij voor de PVV lid van de Eerste Kamer. Hij werd lid van de commissies voor Financiën, voor Infrastructuur, Milieu en Ruimtelijke Ordening, voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport, en voor Economische Zaken.

Toen hij in 2017 opnieuw lid werd van de Eerste Kamer, nam hij zitting in de commissies voor Economische Zaken en Klimaat / Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, voor Buitenlandse Zaken, Defensie en Ontwikkelingssamenwerking, voor Europese Zaken en voor Financiën.

De zorgen die de heer Van Beek zich maakte over de invloed van de Europese Unie op Nederland bleek ook uit zijn maidenspeech. Hij sprak op 19 maart 2013 tijdens de behandeling van de Crisis- en herstelwet onder andere over de Europese crisis. Volgens de heer Van Beek was het [ik citeer] “vooral crisis in Europa door steeds meer Europa” [einde citaat].

Als voorvechter van een sterke positie van het MKB pleitte de heer Van Beek tijdens debatten meermalen vóór bedrijfslastenverlichting en tégen oneerlijke concurrentie van buitenlandse bedrijven door Europese subsidies.

In zijn vrije tijd was de heer Van Beek een actief fietser en hardloper. Volgens zijn fractievoorzitter mevrouw Faber kon hij daarbij soms erg onstuimig zijn en heeft hij de nodige smakken gemaakt. Mevrouw Faber karakteriseert hem als [ik citeer] ‘een heel vriendelijke, behulpzame en aardige collega, die bescheiden en in stilte zijn werk in de Eerste Kamer deed’ [einde citaat]. Zelf zei de heer Van Beek dat hij [ik citeer opnieuw] ‘niet zelf in de schijnwerpers hoeft te staan om voldoening uit het werk te halen’ [einde citaat].

In zijn maatschappelijke en politieke leven was de heer Van Beek – in zijn eigen woorden – ‘een harde werker die voor zijn mening stond’. Hij geloofde in de kracht van mensen en dat het ieders verantwoording is naar eigen kunnen zelf vorm te geven aan het leven.

Moge ons respect voor zijn persoon en zijn verdiensten voor de samenleving en de Nederlandse parlementaire democratie tot steun zijn voor zijn vrouw, kinderen, verdere familie en vrienden.

Ik verzoek een ieder om een moment stilte in acht te nemen.